

opusdei.org

Uttalelse fra Opus Dei ved premieren på filmen "There Be Dragons"

Intervju med Marta Manzi om presentasjonen av Roland Joffés film.

26.05.2011

Filmen "There Be Dragons", hvor handlingen i stor grad finner sted under den spanske borgerkrigen, hadde premiere i Spania 25. mars (i mai blir den vist i USA). Den hellige Josemaría Escrivá, Opus Deis

grunnlegger, er en av hovedpersonene.

Etter å han intervjuet regissør Roland Joffé, som også har regissert filmer som "The Killing Fields" og "The Mission" – ønsket ZENIT å få vite Opus Deis synspunkter på denne produksjonen.

For å få vite dette, intervjuet vi Marta Manzi. Hun har siden 1992 arbeidet i avdelingen for kommunikasjon hos Opus Dei i Roma, der hun har ansvaret for kontakt med de internasjonale mediene.

Hun er mor til sju barn, og hun er også professor i ulikhetenes antropologi ved det pavelige universitet av Det hellige kors. Hun observerer nyhetene innen den sjuende kunst, og samarbeider med et italiensk filmproduksjonsselskap om analyse av filmmanus.

Liker du "There Be Dragons"?
Hvordan var din første reaksjon da du så en film der Opus Deis grunnlegger er en av hovedpersonene? *Marta Manzi* : Jeg lærte mye gjennom det skarpe blikket til en filmregissør som sier at han er ikke-troende, setter på spørsmål om den kristne tro, den hellige Josemaría og starten på Opus Dei. Joffé uttrykkeren dyp åndelig virkelighet på en kunstnerisk måte.

Fra en filmmessig synsvinkel synes jeg dette er en film som er rik på innhold og følelser. Roland Joffés filmmanus taler til alle gjennom de parallelle livene som leves av Josemaría Escrivá (Charlie Cox) og Manolo Torres (Wes Bentley). Han fanger vår oppmerksomhet og stiller spørsmål ved slike temaer som kjærlighet, farskap, muligheten til å gi sitt liv en ny retning og fremfor alt, om et tema som jeg opplever som fornyende i den aktuelle fortellingen:

tilgivelsen. Han maner frem spørsmål på en slik måte at de, når visningen er slutt, fremdeles lever i hukommelsen.

Siden det er min oppgave å formidle virkeligheten om Opus Dei, sier jeg til meg selv: nå ligger det på meg å komplettere bildet, å fremme en direkte kunnskap om den virkelige helgenen og om hans budskap.

I hvilken grad er bildet som Roland Joffé gir av den hellige Josemaría tro mot virkeligheten? *Marta*

Manzi : Etter min mening gir filmen et overbevisende ansikt til denne presten, som jeg har sett og som jeg har blitt kjent med gjennom hans første ungdomsskrifter som "Veien" eller "Rosenkransen". Gjennom sin kunstneriske fremgangsmåte hjelper Joffé meg å oppfatte budskapet på en ny måte, det som jeg har prøvd å etterleve i 40 år.

Kommer Verket til å samarbeide i distribusjonen av "There Be Dragons"? *Marta Manzi* : Jeg vet at produsentene har vist filmen for biskoper, prester og opinionsdannere som setter pris på budskapet om den fornyende kraften i tilgivelsen og bildet av presteskapet. De anbefaler den til andre, både personer i "Verket" og til utallige sosiale og pedagogiske institusjoner som er inspirert av den hellige Josemarías budskap. Mange elsker denne filmen og støtter den ved presentasjoner, visninger, debatter og andre initiativer.

Men det kan også finnes medlemmer i Verket som hadde ventet seg noe annet. Det vil sannsynligvis finnes like mange synspunkter og meninger som det finnes personer i Opus Dei.

Kan man etter ditt syn hevde at den delen som gjelder den hellige Josemaría er historisk korrekt?

Maria Manzi : De fleste av de hendelsene som beskrives om den hellige Josemaría stemmer overens med episoder som er dokumentert og derfor kan verifiseres. Samtidig er det tydelig at visse situasjoner og flere personer er skapt av regissøren og manusforfatteren.

Det er ikke lett å presentere noen i løpet av to timer i en film. Man må da bli enig om en kunstnerisk avstand: for eksempel var den unge Josemaría ikke til stede ved jøden Honorios sykeseng, han som man ser i filmen (Derek Jacoby) på sitt dødsleie, men det finnes bevis på at han var til stede hos syke på sykehus og i Madrids forsteder. For øvrig likner ordene som den unge presten sier til Honorio dem han rettet til jøder som han møtte på sine kateketiske reiser i Amerika. ”Jeg liker godt jøder,” pleide han å si, ”for jeg elsker til galskap Jesus Kristus, som var hebreer.” Bak hver scene

merker man et svært grundig arbeid fra regissørens og manusforfatterens side.

Joffé selv sa at han hadde forsøkt å gjengi Josemarías sjel og ethos mer enn å gjengi en kronologisk historie, selv om han faktisk respekterer den i store trekk.

Du kjente personlig grunnleggeren av Opus Dei; hvilke minner om Josemaría, tolket av Charlie Cox, har han fremkalt hos deg? *Marta Manzi* : Jeg er imponert over at en engelsk skuespiller på 28 år minner meg om en person som jeg kjente på slutten av 60-tallet. Bortsett fra de ytre trekkene, avspeiler blick og smil trofast hans sterke og tiltalende karakter: man følte seg i hans nærvær som et barn sammen med sin far. Han var ikke særlig opptatt av høytideligheter, man sto ikke foran ”grunnleggeren”, men heller foran presten som lytter, spøker og

taler om Gud, som er nær, slik man også kan se ham i filmen.

I 1970 ba jeg ham sammen med min mann om et råd i et personlig dilemma: skulle jeg vie meg fullstendig til familien, eller fortsette med min universitetskarriere.

Smilende svarte han meg med et vennlig bebreidende tonefall: ”Dere italienere vil i blant at sognepresten gir dere svar på alt og som den prest jeg er, gir jeg dere det ikke, for visse spørsmål angår bare mannen og hustruen og ingen andre.” Han elsket frihet og at hver enkelt aksepterte det ansvar man har. Jeg tenkte på denne episoden da jeg hørte svaret han gir i filmen når noen ungdommer ber ham om en politisk orientering, som han vegrer seg mot å gi dem: han oppmunttrer dem til å bruke den intelligens Gud har gitt dem.

I filmen hjelper den hellige Josemaría mennesker til å overvinne konflikter og hat i samtiden, under den spanske borgerkrigen; det kan ikke ha vært lett, når man tenker på den forfølgelsen som prester og ordensfolk ble utsatt for. *Marta Manzi* : Jeg tror at filmen gjenspeiler den hellige Josemarías Escrivás erfaringer under den spanske borgerkrigen: en dyp smerte over angrep på prester, ordensfolk, vanlige kristne, som led under forfølgelsene, med en levende innsikt om at de ikke engang under disse tragiske omstendighetene kunne gi etter for hat eller hevnløst.

Etter opplevelsene under krigen skrev den hellige Josemaría: ”Reis aldri et kors for å minne om at noen har drept noe andre. Det korset ville være djevelens banner. Kristi kors består i å tie, tilgi og be for begge, for at alle skal få fred.”

De skriftlige vitnesbyrdene fra denne tiden er mange, og viser tydelig at han i sin forkynnelse alltid viste tilgivelse og vennlighet mot alle. For de ungdommer som fulgte ham da, foreslo han ikke et program med sosiale eller politiske reformer. Noen av dem forsto ikke denne holdningen og forlot ham.

Hvordan var forholdet mellom Opus Dei og filmens produsenter? Har prelaturet samarbeidet og deltatt økonomisk? *Marta Manzi* : I

2007 og 2008 kom regissøren og produsentene av denne filmen flere ganger til Roma for å be om historiske råd, samtale med personer som hadde kjent den hellige Josemaría, besøke de stedene han hadde bodd osv. Vi på kommunikasjonsavdelingen hjalp dem så godt vi kunne, slik vi gjør med dem som tar bryet med å skaffe seg informasjon fra kilden. Deretter har vi skaffet dem fotografier,

audiovisuelt materiale og andre dokumenter og vi har prøvd å svare på alle spørsmålene deres.

Angående finansieringen sier produsentene at de hadde tatt kontakt med forskjellige fjernsynsbedrifter og et fond for risikokapital med mer enn hundre investorer, deriblant noen medlemmer i Opus Dei, som har vært ivrige etter å fortelle dette, samt ikke-troende som Joffé selv. Prelaturet deltar ikke i denne slags prosjekter; medlemmer i Verket som har gjort det har handlet på eget initiativ eller av yrkesmessige grunner.

Noen tror at denne filmen er et svar på Da Vinci-koden. Er det noe i det? *Marta Manzi* : Det må man spørre Roland Joffé og produsentene om. Sett ut fra kommunikasjonsavdelingen hos Opus Dei har Da Vinci-koden gitt oss muligheten til å utvikle en

omfattende informasjonsaksjon som ble avsluttet i 2006. Uten noensinne å miste vårt gode humør prøvde vi å rydde opp i forvirringen som ble skapt om Den katolske kirke, Kristi person og Opus Dei.

Tror du at filmen kommer til å bli satt pris på av ikke-katolikker eller ikke-troende? *Marta Manzi* : Visse budskap eller visse personer, er allmenngyldige, nettopp fordi de er katolske. Jeg tenker nå på Johannes Paul II, innen kort tid, ved hans nært forestående saligkåring, får vi anledning til å være til stede ved et imponerende bevis på helgenenes positive innvirkning på mange menneskers liv.

Etter min mening kan en slik film bevege mange hjerter, fordi den tar opp emner som ikke bare er karakteristiske for troende eller ikke-troende, for venstre eller høyre: smerte, ondskap, ensomhet,

forlatthet, er slike temaer som angår oss alle.

Hvilket råd vil du gi til noen som for første gang hører om den hellige Josemaría og ønsker å skape seg et riktig bilde av ham?

Marta Manzi : Jeg ville gi det råd først å møte ham direkte takket være hans prekener og bøker for meditasjon, slike som Veien, Plogfuren, Smien; mange mennesker har nærmet seg Kristus gjennom disse bøkene. Jeg ville også råde ham til å se på hjemmesiden

www.josemariaescriva.info der man kan finne mye informasjon. Det finnes også en Youtube-kanal med videofilmer: www.youtube.com/josemariaescriva .

www.zenit.org

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://opusdei.org/nb-no/article/
uttalelse-fra-opus-dei-ved-premieren-
pa-filmen-there-be-dragons/](https://opusdei.org/nb-no/article/uttalelse-fra-opus-dei-ved-premieren-pa-filmen-there-be-dragons/)
(22.02.2026)